

Pirtin Viesti

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

N:o 3/1990

JOUKKOKIRJE

SIITÄ ALKOI UUSI AIKA

Radion aamuhartaus, rehtori Kyllikki Tiensuu

"On tulossa yö, on tulossa yö,
kuuntele kansa, on tulossa yö,
on tulossa Kristuksen syntymän yö,
on tulossa Kristuksen syntymän yö".

Kuten vuosi sitten, niin tulevanakin jouluaaton aattona nurmekselaiset kulkevat lumisessa kirkkopuistossaan näitä säkeitä laulaen ja Immanuel-joulukuvaelman tapahtumia seuraten. Osanottajat vaeltavat Joosefin ja Marian matkassa tutuissa oman kaupungin maisemissa kohti kuvaelman Beetlehemia.

Kuvaelman alussa kuoro on laulanut säettä "kansasi on niin väsynyt". Moni on siinä voinut purkaa omatkin kokemuksensa joulukiireiden keskellä ja ehkä syvemmältäkin elämästään: väsymyksen työhön vaatimuksiin, väsymisen vaikeisiin ihmissuhteisiin, vastoinkäymisiin, sairauteen, ongelmiin, omiin ja toisten. Paljon koetaan varmaan nimetöntäkin väsymystä, sellaista, jonka aiheuttajaa ei edes tiedosteta, elämä vain tuntuu vaikealta eikä aina elämisen arvoiselta.

Sellaisen olemisen pohjavirettä kuvaisivat kaiken kaikkiaan hyvin tuon alussa kuullun laulun ensimmäiset sanat "On tulossa yö, on tulossa yö". Oikeastaan se pimeä yö on jo tullutkin, mutta tuomatta lepoa tai helpotusta väsymykseen, pikemminkin lisäten sitä.

Joku on osuvasti sanonut: "Joululla on synkää tausta". Yö ja pimeys. Sen tunsin hyvin Vanhan testamentin profeetta ennustaessaan: "Kansa, joka pimeydessä vaelttaa, näkee suuren valkeuden: jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus" (Jes.9:1)

Kristillisen uskomme mukaan ensimmäinen joulukuusi merkittiin maailmanhistorian käännekohtaa: Jumala syntyi ihmiseksi. Jeesus Kristus, Jumalan Poika eli joulusta alkaen täällä ihmisen elämän, opetti, paransi, kärsi ja kuoli, mutta osoitti ylönousemuksellaan olevansa enemmän kuin ihminen. Siitä alkoi uusi aika, toivon ja valkeuden aika pimeydessä ja kuoleman varjossa vaeltaneelle ihmiskunnalle.

Siksi alussa kuuntelemamme laulu ei puhu mistä tahansa yöstä eikä pääty yön pimeyteen vaan kehotukseen: "kuuntele kansa, on tulossa Kristuksen syntymän yö". Kristuksen syntymä — toivon merkki sinne, missä on väsymystä, kärsimystä, kuolemaa. Maailma ei ensimmäisen joulun jälkeen ole enää entisensä, ei enää sama. Siksi joulun tapahtumat eivät ole kaunista satua, jota on mielenkiintoista toistaa suomalaisessakin talvimaisemassa erinomaisena joulutunnelman luojana. Kristuksen syntymä merkitsi todellista toivoa, todellista apua, todellisille ihmisille, todellisessa ihmiselämässä.

Tiedämme hyvin, ettei Kristuksen syntymä poistanut ongelmia tästä maailmasta. Emme elä paratiisissa eikä tästä tällä menolla näytä paratiisia olevan kehittymässäkään. Eivät ongelmat, vaikeudet ja sairaudet ole poistuneet yksityisen ihmisen elämästä täällä. Mutta juuri siksi on tärkeää, että saamme elää elämäämme jouluna syntyneen toivon valossa, luottaen siihen, että olemme kaikkienme aina turvassa.

Tuskin kukaan selviää elämästä joutumatta kysymään, miksi tämä kaikki, mikä merkitys elämällä on, mihin kaikki päättyy. Tyhyyteenkö, pimeyteenkö, ikuisen yöhönkö? Kristuksen syntymän yö avaa toivon näkökulman. Sen josta joku on muotoillut ajatuksen: "Kun elämme, on Jumala luonamme ja kun kuolemme, olemme Jumalan luona".

Martti Luther on sanonut: "Jumalan voiman varassa voi painavinkin kuorma olla kevyt kuin oljenkorsi — ja sitä ilman oljenkorsikin muuttuu kuormaksi". Tästä viisaasta ajatuksesta on unkarilainen runoilija tehnyt rukouksen, johon hiljennymme:

"Olen nähnyt heitä, Herra!
Yksi oli halvaantunut...
toinen keltaiseksi kuihtunut...
yhdeällä ei ollut jalkoja..
Mutta sinun valosi hengitti sairastuneelle!
Uskollaan he kätkeytyivät Sinuun,

Sinun voimallasi he kantoivat painavia kuormiaan, kuin oljenkorta.

Ja olen nähnyt niitä jotka sortuvat oljenkorren alle.

Sillä painavinkin kuorma on kevyt kuin oljenkorsi — Sinun kanssasi! Mutta ilman Sinua oljenkorsikin voi muuttua kuormaksi!"

"Edessäni on uusi aika,
enkä tiedä mikä odottaa minua.
Tiedän vain tämän:
Sinä olet kanssani, et jätä minua.
Tiedän vain tämän:
Sinä olet jo merkinnyt viitat tielleni.
Saan lähteä liikkeelle
kuin luottavainen lapsi.
Sinä mittaat minulle murheen,
ilon, työn, taakan,
ja armosi on kätkenyt kaikkeen
jo valmiiksi siunauksen.

Vain yhtä pyydän:
anna minun kulkea päämäärään päin,
etten sortuisi oljenkorsien alle.
Ja jos rakkautesi asettaa
näin heikoille harteille
painavinkin kuorman —
auta minua kantamaan sitä
Sinun voimallasi,
kuin oljenkorta. Aamen"

"On tulossa yö, on tulossa yö,
kuuntele kansa, on tulossa yö,
on tulossa Kristuksen syntymän yö,
on tulossa Kristuksen syntymän yö."

(Nurmeksen Immanuel-joulukuvaelman musiikkia, säv. Seppo Paroni Paakkunainen, sanat Rauha Kejonen).

JOULUA ETSIMÄSSÄ

"Ihanaa, joulua tulee!" sanovat lapset. Ai, onko se ihanaa, sanovat äidit ja ajattelevat niitä monia velvollisuuksia, joita joulun liittyä.

Joulu on jokaiselle erilainen. Usein me pilaamme joulumme liialla odottamisella ja valmistamisella ja rasitamme toisiamme kyselemällä, miten pitkällä hänen joulunvalmistelunsa ovat.

Kysytään japanilaiselta kadunkulkijalta, mikä on joulun vastaukseksi saamme ehkä: "Joulu — se on kaunista tunnelmaa, lumisadetta." Tai joku voi muistaa tarinan joulupukista, joka ajaa Petteri Punakuonon johtamana taivaan rannalla. Mutta useimmille japanilaisille, jotka joulun mitenkään reagoivat, joulun merkitsee leipomista tai tavaratalosta kotimatalla ostettua joulukakkua. Se

syödään yhdessä aattoiltana perheen kanssa, ja niin on yksi länsimainen juhla saatu pois päiväjärjestyksestä. Joillekin japanilaisille joulun kuuluu peräti värikkäin valoin välkkyvä pikkukuusi, joka joulupäivän iltana siististi taitellaan varastoon uudenvuoden siivousten tieltä.

Onneksi on jo kuitenkin monta japanilaista, jotka voivat sanoa: "Joulu on kynttilän valossa vietetty aattohartaus täydessä kirkossa, missä joulun laulut kirkkaasti soivat ja missä kaikuu ilosanoma Jumalasta, joka tuli maahan asti tekemään ihmisille joulun." Kun kotona ei ole minkäänlaista joulua, joulun on kirkossa, ja sieltä löytyy ihan oikea joulu.

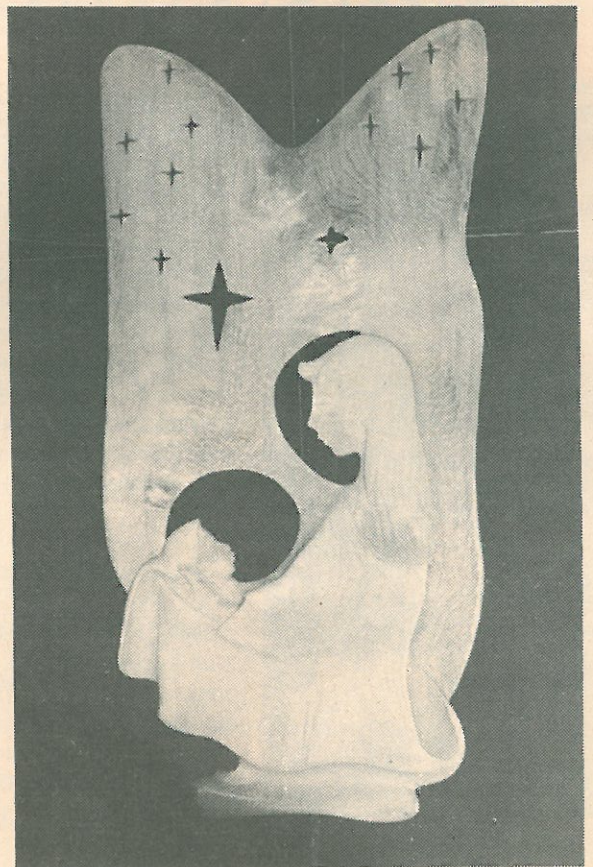
Meillä joulun peittyä vuosi vuodelta lisääntyvään perinteen rekvisiittaan. On rasittavaa teh-

dä kaikki valmistelut ja juhlan vietto niinkuin aina ennenkin ja lisätä sitten vielä perinteisiin vuosi vuodelta jotain uutta.

Tämän kauniin, perinteisen, runsaan ja rikkaan joulun keskellä tulee halu päästä pelkistettyyn joulun. Mitä siihen kuuluisi. Kotona perheen kanssa keskustellessamme olemme huomanneet, että jokainen meistä ottaisi siihen hieman erilaista tarviketta. Itselleni tärkeintä olisi kai joulukuusi, joululaulut, joulun virret, joulukirkko, hautausmaa.

Tärkeintä on kuitenkin muistaa, että joulu on meillemme valmiiksi tehty. Annetaan sen rauhassa tulla. Kuunnellaan, mitä se meille tänä vuonna sanoo.

Sointu Sallinen

Syksyn 1990 opistoperhe toivottaa Teille Hyvää Joulua

JUMALA MEIDÄN KANSSAMME

"Herran Henki laskeutuu vesien päälle. Hitaasti joet virtaavat paikoilleen, hitaasti joet virtaavat rakkauteen eivätkä ne enää pysähdy. Hitaasti meret kuohuvat syvyiksiin, eivätkä ne enää asetu."

Nämä sävelet ja sanat kuuluvat tänä vuonna jo toista kertaa nurmekselaiseen joulunalusajakaan. Ne ovat osa joulutapahtumia esittävistä Immanuelkuvaelmasta. Sen nimestä "Immanuel" on tullut eräänlainen tunnusana kaupunkimme asukkaiden adventtikieleen: mikä osa sinulla on tänä jouluna Immanuelissa, oletko enkeli, paimen vai tietäjä, laulatto kuorossa vai oletko tällä kertaa vain muuten mukana Immanuelin suuressa joulun tapahtumiin eläytyvässä kansanjoukossa?

Minusta on jotakin sydäntä koskettavaa siinä, että tavallisen suomalaisen pikkukaupungin talvisilla kaduilla ja joulukiireiden alla askaroivissa kodeissa, kaupoissa ja pankeissa, kaupunginhallituksessa yhtä hyvin kuin kirkkovaltuustossa käytetään usein sanaa "Immanuel". Sillä mitä merkitseekään tuo vanha heprealaista alkuperää oleva erisnimi! Suomeksi käännettynä se kuuluu: meidän kanssamme on Jumala.

— Jumala meidän kanssamme — Jumala meidän kanssamme tänään, tänä adventtiaikana, tulevana jouluna, jokaisena päivänä. Jumala meidän kanssamme kotona, koulussa, virastossa, tehtaassa, sairaalassa, kaikkialla. Eilen alkoi adventti, joulun odotuksen ja siihen valmistautumisen aika. Adventtiin sisältyy tosin paljon muutakin. On hyvin vanhaa perua puhua tulemista merkitsevän adventti-sanon kolminkertaisesta tulkitsemisesta. Kristillisessä kirkossa adventus, tuleminen, on aina tarkoittanut

Jeesuksen tulemista ja viitannut siihen. On puhuttu Jeesuksen tulemisesta menneen ajan aika-modossa, imperfektissä ja silloin ajateltu nimenomaan ensimmäisen joulun tapahtumia: Mariaa, Joosefia, Beetlehemia, sitä mitä tapahtui, kun Jeesus syntyi ihmiseksi. (Syntyi nasaretilaiseen perheeseen pojaksi, jonka elämästä meillä on Uuden testamentin ohella muitakin historiantkirjoittajien mainintoja. Jeesus tuli, verbi on imperfektissä, kerran tähän maailmanhistoriaan).

Adventtiaikaan kuuluu myös ajatus tulevaisuudesta, futuurista, siitä, että sama Jeesus on kerran tuleva. Silloin viitataan niihin Raamatun kohtiin, joissa puhutaan tämän maailmanhistorian päättymisestä ja viimeisestä tuomiosta. Siitä, miten Jeesus kerran Beetlehemissä syntyi,

meillä on evankelistojen kertomusten perusteella kohtalaisen paljon tietoa ja monia mielikuvia. Siitä taas, miten kaikki kerran aikojen lopussa yksityiskohtaisesti tapahtuu, meidän on puhuttava varoen.

Adventilla on kuitenkin vanhan kristillisen opetuksen mukaan myös — ja sanoisinpa ennen muuta — presensmerkityksensä. Se liittyy yhteen Immanuelin ja adventin. Jeesus tulee keskelleme nyt, tänä aikana, jota parhaillaan elämme. Emme siis elä menneisyyden muistoissa, kauniiden ja romanttisten joulukuvien maailmassa, emmekä arvaile tulevaisuuden tapahtumia. Tärkeää on muistaa, että Jeesus on, aikamuoto on presens, läsnä nyt. Ei niin kuin aikoinaan ihmissilmin havaittavassa hahmossa, mutta lupauksensa mukaan aina siellä,

missä luetaan Raamattua ja ruokoillaan, kastetaan ja osallistutaan ehtoolliseen.

Uskomme mukaan Jeesus on silloin todellisenä läsnä, vaikkakin silmiltämme salassa, vaikkakin ymmärryksemme ulottumattomissa. Ei kuitenkaan vain Raamatun äärellä ja noissa pyhissä toimituksissa vaan niiden kautta Jumala on kanssamme myös arjessa. Ellei niin olisi, uskomme olisi pelkkää kiiltokuvaa vaila mitään todellista merkitystä.

Kun me nurmekselaiset kuljemme joulukuisessa pakkasessa tai ehkä lumituiskussa joulukuvaelmamme Joosefin ja Marian matkassa Beetlehemiin, se tuntuu varpaissa ja poskipäissä. Mutta kenties juuri siten välttyy jotenkin olennaista joulusta, siitä että on kyse asiasta, joka on tosi ja ulottuu todellisen elämään saakka. Siinähan me Ju-

malan apua tarvitsemme, siihenhan me voimia, viisautta, iloa ja innostusta, uudistumista, lisääntyvää rakkautta, turvallisuutta ja toivoa kaipaamme. Arkipäiväämme tarvitsemme vakuutusta siitä, että Jumalan Henki vaikuttaa, valtavana virtana, pysähtymättä. Siksi Immanuel on hyvä tunnusana tälle päivälle. Jumala meidän kanssamme tänään koko Suomessa, koko maailmassa.

Rukoilemme kirkkomme rukouskirjan sanoin: Jumalani, ylistän sinua siitä, että tahdot osallistua arkisiin askareihini ja ettei ole niin pientä asiaa, etten voisi uskoa sitä sinulle, eikä niin vaikeaa, että se kävisi sinulle ylivoimaiseksi, ei liioin niin häpeällistä, että se sulki minulta tien sinun armahdettavaksesi. Kaikkialla joudun valintoihin ja ratkaisuihin, joissa pyydän apuasi, että tietäisin, mitä tehdä, ja saisin voimaa toimia tietoni mukaisesti. Siksi sinun kirkkautesi ei riitä vain pyhäpäivien valoksi. Tarvitsen sinua olemiseni arkeen, kaikkeen. Ylistän sinua, rakas Isä, antamastasi elämänsisällöstä ja siitä, että olet antanut kirkkautesi loistaa minunkin elämäni, joka ei kelpaa esikuvaksi ehkä yhdellekään. Ylistän sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen.

"Herran Henki laskeutuu vesien päälle. Hitaasti joet virtaavat paikoilleen, hitaasti joet virtaavat rakkauteen eivätkä ne enää pysähdy. Hitaasti meret kuohuvat syvyiksiin, eivätkä ne enää asetu."

Kyllikki Tiensuu

Radion aamuhartaus 3.12.90

(Nurmeksen Immanuel-joulukuvaelman musiikkia, säv. Seppo Paroni Paakkunainen, sanat Rauha Kejonen)

IMMANUEL SAA UUTTA ILMETTÄ

Marian roolin esittäjä Wilhelmiina Reivi harjoituksissa opistolla.

Immanuel-joulukuvaelmaa on valmisteltu jälleen opistolla tähtäimessä entistä parempi ja helpommin seurattava esitys. Tekijät ovat ottaneet oppia viime vuoden yllättävän suuren yleisömäärän aiheuttamista näkyvyys- ja kuuluvuusongelmista ja myös tekstiä on tiivistetty. Paroni Paakkunainen on säveltänyt kuvaelmaan uutta musiikkia ja muutakin ennen kokemattonta on luvassa.

Perusasiat ovat kuitenkin ennallaan. Joulukuvaelman esityksiä on vain yksi, sunnuntaina 23.12. klo 18 Nurmeksen kirkonmäellä, ja se on yleisölle maksuton. Tällaisen esityksen toteuttaminen ei olisi ollut mahdollista ilman talkootyötä ja niin rahallista kuin materiaalista tukea. Tukea onkin saatu monilta yksityishenkilöiltä,

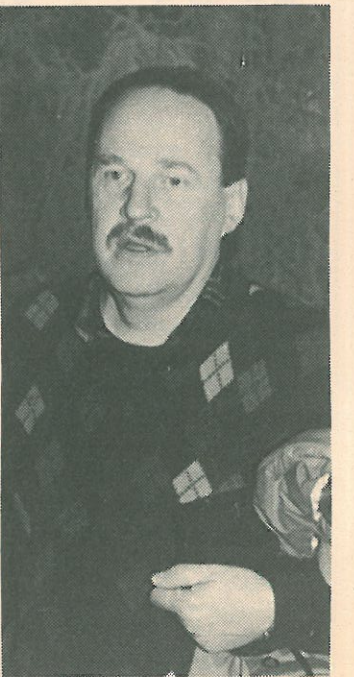
järjestöiltä ja yrityksiltä, sekä kaupungilta ja seurakunnalta. Osa kustannuksista on voitu kattaa tänä vuonna julkaistun Immanuel -aiheisen joulukortin tuotolla. Korttia on myyty ilahduttavan runsaasti.

Tätä kirjoitettaessa on edessä joulunalusviikko ja viimeiset, tiiviit harjoitukset ulkona Maariankadulla ja kirkon Kirkkokadun puoleisella piha-alueella. Takana on paljon valmistelutyötä ja harjoituksia, jotka ovat viimevuotiseen tapaan olleet osa opiston toimintaa. Pitkää kirkkodraamakurssia ei tänä syksynä ole ollut, mutta sen sijaan useita draamaan liittyviä lyhytkursseja.

Kuvaelmaa on toteuttamassa tänä vuonna monia uusia kasvoja niin esiintyjissä kuin teknisellä puolellakin. Kirkkodraamakurssi-

laisten viime vuonna miehitämät roolit on tänä vuonna täytetty pääasiassa nurmekselaisin voimin. Kaksi näyttelijää tulee mukaan joensuulaisesta harrastajateatterista Fiaskosta. Lavastuksen ja rekvisiitan visuaalisesta ilmeestä huolehtivat anjalankoskelaiset Seppo ja Leena Pukki.

Opistomme toimintaan Immanuel — Jumala meidän kanssamme -kuvaelman valmistelu merkitsee eräänlaista poikkeamaa perinteisestä kansanopistotyöstä. Se edellyttää venymistä ja kärsivällisyyttä koko opiston väeltä, mutta tuo myös paljon uusia ihmisiä opiston toiminnan piiriin ja tekee työtämme tunnetuksi laajemmaltikin. Tervetuloa Nurmeksen kirkonmäelle kokemaan ensimmäisen joulun tapahtumat talvisena teatteriesityksenä!

Säveltäjä Seppo "Paroni" Paakkunainen kävi Nurmeksen johtamassa Immanuelin kansanpuoron laulujen nauhoitukset.

Kiitokset kuluneesta vuodesta

Lähetystyöntekijä Pirkko Igendia: Tietotekniikka ja kiireisyys näkyvimmit muutokset Suomessa

Nurmeksen ev.lut. seurakunnan nimikkolähetti Pirkko Igendia vieraili kesällä kotimaassaan. Hän kertoi rukoushuoneella työstään ja kuulumisistaan seurakuntalaisille.

Pirkko Igendia tuli Suomeen kesäkuun toisena päivänä ja viipyi täällä elokuun puoliväliin saakka. Perheen isä jäi työ- ja opiskelusteiden vuoksi kotiin.

Pirkko Igendia on ollut lähetystyössä jo 13 vuotta; joka toinen vuosi hän käy kotimaassaan Suomessa. — Mukava tänne oli taas tulla, vaikkakin pelotti se miten matka onnistuu neljän lapsen kanssa. Tai afrikkalaisittain "vain neljän lapsen kanssa" sillä siellähän nelilapsinen perhe

on pieni ja täällä vastaavasti suuri, sanoo Pirkko Igendia.

— Rahankäytön muuttuminen eli kortit ja tietotekniikan valtava eteneminen ovat mielestäni ne näkyvimmit muutokset mitä täällä Suomessa on tapahtunut. Ihmiset ovat myös kiireisiä ja työhönsä tiukasti sidoksissa ja tuntuu jotenkin siltä, että Afrikassa ihmiset ottavat enemmän huomioon toiset ihmiset, sanoo Pirkko Igendia.

Arvatkaa

Kuka tai ketkä opistolaisista ovat menneet kihloihin?

Lähetäkää arvaukset Unicefin kortilla Pirtin Viestin toimittukseen.

Vaihto-oppilas Titus Benjamin Intiasta

ICYE:n eli kansainvälisen kristillisen nuorisovaihtojärjestelmän kautta tuli intialainen nuorimies Titus Benjamin Suomeen ja Nurmeksen evankeliseen opistoon.

Titus kertoo, että hän halusi tulla erilaiseen eurooppalaiseen maahan. Hän ei ollut kuullut Suomesta muuta kuin, että se on säilyttänyt luonnollisuutensa ja omat erityispiirteensä.

Titus Benjamin on kotoisin Bangaloren miljoonakaupungista, joka sijaitsee Intian eteläosassa Karnatakan osavaltiossa.

Suomeen Titus tuli ensisijaisesti tutustumaan suomalaisiin ihmisiin, elämäntapoihin ja kulttuuriin. Siinä ohessa Titus haluaa oppia suomen kieltä, sillä se jos mikä on alkuperäistä, ainutlaatuisia ja todella vaikeaa, sanoo Titus.

Suomalainen ruoka on Tituksen mielestä monipuolista ja hyvää. Jälkiruuat, kakut ja paikallinen erikoisuus, karjalanpiirakat ovat hänelle maistuneet erityisesti. Mieliruuakseen Suomessa Ti-

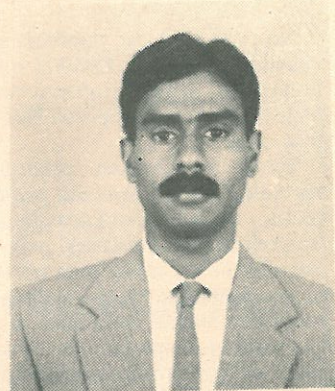
tus mainitsee makaronilaatikon.

Tituksen mielestä Suomen luonto on jopa hienompaa kuin hän odotti. Sykyiset lämpötilat ovat tietysti tuntuneet melko kylmiltä.

Suomalaisen luonne eroaa paljon intialaisista. Titus kertoo, että suomalaiset ovat sulkeutuneempia ja hiljaisempia. Rasismia Titus ei kuitenkaan ole kohdannut; ihmiset ovat yleensä mukavia-kunhan heidät on ensin oppinut tuntemaan kunnolla.

Suomalaiset nuoret eivät välitä toimia ja taistella maailmanrauhan puolesta. He näyttävät olevan välinpitämättömiä myös kun on kyse muistakin maailman hyvinvoinnin ongelmista. Suomessa asiat ovat kenties liiankin hyvin, ja täällä vallitseva turvallisuus rauhoittaa liiaksi. Intiassa me olemme aktiivisempia naisissä asioissa, kertoo Titus.

Titus aikoo olla Suomessa kesäkuuhun 1991 asti, mutta siitä, viettääkö hän koko ajan Nurmeksessa, hän ei ole varma. Nurmesta Titus pitää hiljaisena,

Titus Benjamin

mutta luonoltaan kauniina paikkana. Jos häntä pyydetään valitsemaan paras opiskelupaikka Suomessa, hän valitsisi Turun tai Helsingin.

— Intiasta olen ikävöinyt ainoastaan avoimempia ihmisiä, sanoo Titus, Suomi on hyvä maa; jos joskus tulen uudestaan tännepäin maailmaa, tulen varmasti käymään Suomessa.

Pohjoismainen seniorikurssiyhdistys r.y.

on pohjoismaisesta kansanopistojen yhteistoiminnasta vuonna 1987 syntynyt suomalainen rekisteröity yhdistys. Sen tarkoituksena on järjestää sekä suomalaisille että ulkomaalaisille senioriryhmille kiinnostavia ja monin tavoin antoisia kursseja ja kurssimatkoja. Kaikenikäiset aikuiset ovat tervetulleita mukaan, mutta ohjelmat tehdään seniorita ajatellen.

Jäsenet: Pohjoismaiseen seniorikurssiyhdistykseen kuuluu useita kansanopistoja mm. Muurlan evankelinen opisto ja Nurmeksen evankelinen opisto. Varsinaisia henkilöjäseniä on vapaan sivistystyön piirissä toimivia henkilöitä, ja kannatusjäseninä on kurssimatkoilla mukana olleita ja niistä muuten kiinnostuneita ihmisiä, jotka haluavat tukea yhdistystä ja saada tietoa sen matkoista ja tapahtumista.

Toiminta on vapaan sivistystyön piirissä tapahtuvaa ja epäkaupallista.

Järjestämme suomalaisille kurssimatkoja ulkomaille. Majoitus- ja keskuspaikkana on kansanopisto tai kurssikeskus, joka on totuttuun järjestämään toivomustemme mukaisia ohjelmallisia viikkoja. Usein kohde on jo sinänsä kiinnostava, vanha linna tms.

JATKUU SIVULLA 4

Syksyn kirjallisuusviikko

Matti Pulkkinen on kotoisin Nurmeksista, mutta asuu tällä hetkellä Hämeenlinnassa. Kirjoitustyötä hän vetäytyy tekemään Lapinlahdella sijaitsevaan "torppaansa".

Kirjallisuusviikkoa vietettiin opiston syysloman aikana 29.10.-2.11.90. Viikon kirjailijavierasta Seppo Lappalainen kuvaili värikästä pitkäaikaista kirjailijataivaltaan. Kurssilaiset paneutuivat hänen tuotantoonsa muun muassa katselemalla Sepon kirjoittamia tv-elokuvia Akaton mies ja sen jatko-osaa Akallinen mies. Koska kurssilaiset olivat nähneet ensin mainitun elokuvan ennen kirjailijan vierailua, kaikilla oli runsaasti kysyttävää teosten synnystä ja sisällöstä.

Seppo Lappalainen totesi mm., että kirjat todella kuvaavat niiden ihmisten tunteja, jotka elävät syrjäisillä maatioilla. Kirjat syntyvät todella sisäisestä pakosta eivätkä pelkäsi viihteeksi.

Seppo Lappalainen sai kuulijakunnilta sydämelliset kiitokset aidosta ja vilpittömästä esityksestä.

Toinen viikon kirjailijavieras oli Nurmeksessa syntynyt ja lapsuutensa viettänyt Matti Pulkkinen, joka kertoi koskettavasti omasta kirjailijantyöstään ja siihen vaikuttaneista merkittävistä kokemuksista. Pulkkinen teokset Ja pesäpuu itki, Elämän herrat ja Romaanihenkilöt kuolema sekä monet hänen kirjoittamansa lehtiartikkelit ovat ilmestyessään herättäneet laajaa keskustelua. Hän on käsitellyt aiheita, joihin muilla ei ole ollut rohkeutta puuttua ja tavalla, joka on myös kirjalliselta tyylyltään uusia uria aukovaa.

Irtautuminen perinteisestä romaanimuodosta on tehnyt Pulkkinen tekstin joidenkin mielestä raskaslukuisiksi, mutta viimeistään kirjailijaa itseänsä kuuluttuaan ymmärtää, ettei hän

ole halunnutkaan päästää lukijaa helpolla. Maailma ei Pulkkinen mielestä ole enää kuvattavissa vanhanaikaisen romaanin keinoin. Pulkkinen kuvasi Romaanihenkilön kuoleman syntyhistoriaa näin: "Onhan ristiriitoja, joihin ei ole ratkaisua. On pahuutta joka ei tahdokaan parantua, eikä voi. On syyttäjiä ja tuomareita, mutta vähän syyllisiksi tunnustautuvia; ja miksi heitä olisi, kun oikeutta ei ole. maailmassa ei yhtään lakia jonka kaikki katsoisivat sitovan itseään? Ja

on syyllisyyttäkin, ei vain syyllisyyden "tunnetta".

Millainen on maailman kuva, jos pelastuksen fiktiosta luopuu? Millaista kirjoittaminen?

Näistä kysymyksistä lähti liikkeelle Romaanihenkilön kuolema!"

Kirjailijavieraiden lisäksi kirjallisuusviikon ohjelmassa oli mm. luentoja, kirjallisuuskeskusteluja sekä retki Kuhmoon, jossa tutustuttiin paikkakuntaan ja kuultiin Oiva Arvolan Saagoja kulttuurisiihteri Toivo Mikkolan esittämänä.

Kirjailija Seppo Lappalainen (oik.) tunnetaan elokuvakäsikirjoitustensa lisäksi mm. Bomban kesäteatterissa esitetystä Raivaajajepos -näytelmästä, joka saa ensi kesänä Elämänpidot -nimisen jatkon. Kuvassa vasemmalla Juha Iso-Aho, jonka opiston johtokunta on nimittänyt opettajan virkaan vuoden 1992 heinäkuun loppuun saakka.

HYVÄÄ JOULUA

Sirkka Pulli ja Cris Holton lähtevät

No niin, nyt se puolitoista vuotta on kulunut. Kyllikki on hoitanut apulaisprofessuuria Helsingissä ja minä opistoa Nurmeksessa.

Työni merkityksen opiston kannalta voivat arvioida vain muut, opiston henkilökunta, opiskelijat ja kurssilaiset, paikakuntalaiset... kaikki joita opisto on tavalla tai toisella koskettanut tänä aikana. Sen tiedän, että opisto on tämänkin ajan pysyvässä pysynyt (vain lipputanko kaatui viime kesänä).

Kyllin saappaisiin astuminen ei ole helppoa. Onneksi tiesin sen jo tullessani, joten en edes yrittänyt häntä korvata. Ihmiset ovat erilaisia myös työssään ja jokaisella on omat vahvuutensa ja heikkoutensa. Kiitos Kyllikille hyvästä etukäteisvalmennuksesta, saamastani tuesta mutta myös vapaudesta tehdä työt omalla tavallani. Kun tietää, että toinen luottaa, on mahdollisuus kasvaa työnsä ja tehtäviensä mittaiseksi.

Tämä aika on ollut monella tavalla vauhdikasta. Olen tavannut uskomattoman määrän ihmisiä eri puolilta Suomea ja maailmaa. Työkokemukseni on laajentunut: tiesin kokemuksesta että rehtorin työssä hoitaa hallintorutiineja, opettaa ja suunnittelee koulutusta. Mutta siinä ei ole kaikki. Tässä työssä sai lisäksi valita asuntolaan lattiamattoja, suunnitella vessan värejä, kerjätä yritysiltoja ja yhteisöiltä rahaa kirkkdraamahankkeisiin, majoittaa turisteja, lämmittää saunaa vieraille, myyskennellä konserttilippuja, aika ajoin pommittaa lehdistöä tiedotuksilla, ruokkia yläkerran kissaa, monistaa ja postittaa lukematon määrä kurssiohjelmaa, ystävällisesti kääntää kirjaesittelijöitä ja lehtien ilmoitusmyyjiä pois, pitää erilaisia hartauspuheita niin kasvatustieteilijä kuin vain onkin

Koulutus on innostavaa ja virkistävää

Alustavia tietoja Nurmeksen evankelisen opiston lyhytkursseista ja niihin liittyvistä tapahtumista työvuonna 1990-1991

- 29.12.-01.01. Isoiskoulutus ja nuorten uudenvuoden tapahtuma
25.01.-27.01. Ruotsia abiturienteille
01.02.-31.04. Kirkkdraaman ja luovan ilmaisun kurssi
08.02.-10.02. Englantia abiturienteille
11.02.-15.02. Ruotsia srk:ien työntekijöille
16.02.-22.02. Talven teemakurssi
08.03.-10.03. Perheen ihmissuhteet, yhteistyökurssi Nurmeksen ev.lut.srk:n kanssa
15.03.-17.03. Raamattu- ja lähetyskurssi. Opiston Toveripäivät 17.03. klo 12. jumalanpalvelus opistolla. Klo 13.30 päiväjuhla
25.03.-31.03. Hiljaisen viikon kurssi
29.03. pitkäperjantaina Ristinjuhla opistolla
02.04.-24.05. Kielikurssi aikuisille
15.04.-19.04. Saksaa srk:ien työntekijöille
03.06.-08.06. Kielikurssi lukiolaisille
03.06.-07.06. Ympäristösuojelun kenttäkurssi
10.06.-15.06. Kielikurssi matkailijoille
17.06.-22.06. Kesän teemakurssi
21.06. yhteinen juhannusjuhla Nurmeksen ev.lut.srk:n kanssa klo 20 alkaen
24.06.-28.06. Raamatunkäännoseminaari "Jobin kirja uudessa raamatunsuomenoksessa" useita asiantuntijaluentoja, mukana mm. prof. Ilmari Soisalon-Soininen
01.07.-06.07. Nypläyskurssi
08.07.-14.07. Carelian Culture in English
15.07.-21.07. Karjalaisen kulttuurin kurssi
19.07. Reijo Pajamon luento "Lauluja Karjalasta"
20.07. Jean Sibelius -kvartetin konsertti opistolla mukana mm. kirjailija Seppo Lappalainen. Riitta Uosukainen "Evankouk suomalaisen kulttuurin rikastajana". dos. Pentti Lempiäinen "Mitä karjalaiset kirkonkirjat kertovat".

jne, lukemattomia erilaisia tehtäviä.

Kieltämättä tiukkaa on joskus tehnyt ja itkukin on välillä tullut. Mutta onpahan tullut monenlaisia hyviä kokemuksia, on oppinut jotakin itsestään ja toisista, on oppinut uusissa asioissa luottamaan itseensä ja kykyynsä hoitaa erilaisia tehtäviä. Paljon on asioita ja tilanteita, jotka olisin halunnut hoitaa toisin, paremmin ja fiksummin. Mutta joka tilanteessa sitä on senhetkisten voimiensa mukaan parhaansa yrittänyt. Tässä talossa joutuu tosi koville, luulen sen koskevan rehtorin lisäksi koko henkilökuntaa. Vauhti on niin kova, että itse kukin joutuu aina välillä venymään voimiensa ja osaamisensa äärrajoille. Mutta mikäs sitä ihmistä kehittää, jos ei koskaan joudu rajojaan koettelemaan. Epäonnistumisen pelko, varmuuden vuoksi tekemättä oleminen ja yrittämättä jättäminen on voimakas kahle ihmisen elämälle ja lahjojen kehitykselle. Yrittänyt ei laiteta.

Aika on ollut hyvin rikas, opettavainen ja hyvä. Olen kiitollinen siitä, että sain elää tämän ajan Nurmeksen evankelisessa opistossa. Sulhaseni ja koiramme taitavat itse asiassa olla pahoillaan kun eivät enää pääse Kohtavaaralle kiipeilemään. Pieselle kalaan ja jälle juokse-

maan. Tämä paikka jää varmasti sydämiimme.

Lämpimät terveiset Teille kaikille, joita opistolla olen tavannut! Siunausta, voimia ja iloa Teille opistotyötä tekeville!

Toivon, että kulunut aika on voinut olla hyvä myös Teille, joiden kanssa olen opistotyötä tehnyt. Te olette tainneet nähdä täällä aiemminkin niin paljon kaikenlaista, että kyllä siinä joukossa yksi suklaata syövä, emäntien kermat kissalle tarjoava sijaisrehtorikin joukossa menee.

Lämpimin terveisin Sirkka

JATKOA SIVULTA 3

Jäsenopistot järjestävät vastaavanlaisia kursseja ulkomaalaisille ryhmille. Olemme yhteistyössä tanskalaisen Äldre på Höjskole i Udlandet -organisaation ja amerikkalaisen Elder Hostelien kanssa. Joillekin ulkomaalaiskursseille voidaan ottaa mukaan myös suomalaisia osanottajia.

Jäsenopistomme tarjoavat monenlaisia kiinnostavia kursseja myös suomalaisille senioreille.

Yhdistys järjestää jäsenille seminaareja, tapaamispäiviä ja muuta toimintaa.

Pohjoismaainen seniorikurssiyhdistys ry. yrittää palvella myös sellaisten toiveitten toteuttamisessa, joita meille toimialaltamme esitetään.

Kurssimatkat

Ennakkotietoja vuoden 1991 suunnitelmista

1. Keväinen luontomatkka Etelä-Ranskaan 28.4.-5.5.
2. Hollanti 28.4.-4.5.
3. Unkarin puistot ja puutarhat 6-16.5.
4. Wales 1-8.6
5. Brasiliaan 26.6.-10.7.
6. Pohjois-Italia 27.6.-4.7. Opettaja-lehden lukijamatka
7. Saksa, Schloss Dhaun 18.-25.8.
8. Islanti—tulen, jään ja satujen saari 1-8.8.
9. Saksa, Schloss Dhaun 15.-22.9.
10. Joulumatkat

— Etelä-Ranskaan, Chateau Montcalm
— muita kohteita tutkitaan.

Muita suunnitelmia:
On mahdollista että ohjelmaamme tulee lisäksi
Taidematka Italiaan
Syysmatka Skotlantiin
Tutustuminen Tanskaan
Kreeta, Ortodoksinen Akademia
Jos jokin näistä kiinnostaa teitä, kertokaa se meille.

Tervetuloa mukaan! Kurssimatkalle pääsee, vaikka ei ole Pohjoismaisen seniorikurssiyhdistyksen jäsen, mutta jäsenet saavat postia, jossa kerrotaan tulevasta suunnitelmista. Kertokaa ystäville, sukulaisille ja tuttavillennekin näistä mahdollisuuksista. Emme yleensä ilmoita lehdistä.

Kauanko olet ollut Suomessa ja Nurmeksessa?

Tulin Suomeen v. 1979 marraskuussa, Viittakiveen, jossa vietin sabattivuoden talvikurssilaisena. Sen jälkeen tulin tänne elokuussa 1980. Olen siten ollut Nurmeksessa ja opistossa lähes 10 ½ vuotta.

Mitä aiot tehdä täältä lähdettyäsi?

I have a dream, minulla on unelma: Haluaisin perustaa turkkilaisten kilim-mattojen kaupan, mikä tuskin onnistuisi täällä Suomessa, joten lähdän takaisin Chicagoon ainakin yrittämään. On myös hyvin mahdollista, että pääsen takaisin entiseen työpaikkaani, — (Olin AV-keskuksen ja kirjaston hoitajana peruskoulussa). Tällä hetkellä minulle on erittäin tärkeää viettää aikaa vanhempieni kanssa ja auttaa heitä erinäisten asioiden järjestämisessä. Toisaalta on kivaa suunnitella kaikenlaista tekemistä lasteni kanssa (minulla on 25-vuotias poika ja 24-vuotias tyttö.) En ole kuitenkaan sulkenut kokonaan pois sitä mahdollisuutta, että palaisin takaisin Suomeen, eli taas on minulle alkamassa jonkinlainen sabattivuosi.

Miltä suomalaisten englannin kielen taito vaikuttaa opettajan näkökulmasta?

Suomalaiset ovat yleensä ujoja. He pelkäävät virheiden tekemistä. Minusta näyttää siltä, että täällä on jollain tavalla kiellettyä puhua omista asioista ryhmässä. Minun lähtökohtani on ollut se, että haluamme kommunikoida ja nauttia oppimisesta ja että (parhaiten) opitaan juuri virheiden kautta.

Mitä suomalaista mahdollisesti haluat viedä USA:han?

En paljon — ehkä sen, että mennään ulos nauttimaan luonnosta, olipa sää minkäläinen tahansa, on kysymys vain sopivista vaatteista.

Sinä pidät ruoan valmistuksesta? Mikä suomalainen ruoka sopisi USA:laisille?

Hanna Elina Tervonen

**S. 14.2.1926 Paltamossa
K. 26.10.1990 Kajaanissa**

Hanna Tervonen sai läisyyksikutsun perjantaina 26. lokakuuta Kainuun keskussairaalaan lyhyen, mutta ankaran sairauden murrettua voimat.

Hanna oli Kainuun tyttöjä, joka jo 40-luvun lopulla opiskellesaan Nurmeksessa Kohtavaaran evankelisessa kansanopistossa pääsi tuntemaan Vapahtajan armon omana pelastuksenaan. Siitä asti hänen elämänsä tärkein suunta oli viitoitettu.

Hannan sydäntä lähellä oli erityisesti Japanin-lähetystyö ja vuosikymmeniä jatkui hänen mukanaolonsa Japanin lähetysten piirissä. "Hannan piirissä", kuten sitä Kajaanissa jotkut ystävät viime vuosina kutsuivat.

Kainuun rajojen ulkopuolelta asuville evankeliumiyhdistyksen

Yleensä jos laittaa suomalaisen aterian, siinä on karjalanpaistia tai lihapullia. Myöskin suomalainen kala on ihanaa, mutta me emme saa jostain syystä yhtä hyvää kalaa sieltä. Perinneruoat, kuten joulun laatikot, ovat hyviä ja ilman muuta haluaisin viedä NEO:n keittöheräsväen pikkuleipien reseptin mukana.

Onko USA:ssa kansanopistoja? Mitä ajattelet kansanopistoista oppilaitoksina?

Kyllä niitä on siellä, mutta vain muutamia. Uskon, että kansanopistoilla on paikka ja tehtävä tässä yhteiskunnassa (nuorille, aikuisille ja vanhuksille), mutta olen myös sitä mieltä, että opistoja ja tarjontaa on liikaa väestömäärään nähden.

Olet oppinut hyvin suomen kielen, miten käytät tätä taitoa hyväksesi Suomesta lähdettyäsi?

On kyllä mahdollista, että minulla olisi edelleen jotain tekemistä matkailun alalla joko USA:ssa suomalaisten kanssa tai täällä ulkomaalaisten kanssa.

Mikä asia Suomesta jää päällimmäisenä mieleen, kun palaat takaisin USA:han?

Tällä hetkellä on vaikea sanoa — ehkä juuri sen takia minä haluaisin saada Suomesta etäisyystä, että voisin taas nähdä enemmän positiivista Suomesta. Mutta kuitenkin voin sanoa, että nämä vuodet, jotka olen viettänyt Suomessa, ovat olleet hyviä vuosia minulle, ja olen kiitollinen niistä.

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton

VUOSIKOKOUS

opistolla 17.3.1991 klo 10.30. Tervetuloa!
Hallitus

TOVERIPÄIVÄT

opistolla 17.3.1991
Jumalanpalvelus klo 12.00. Päiväjuhla klo 13.30. Tervetuloa!

Pirtin Viesti

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y.:n julkaisu
Kolme numeroa vuodessa.
Tilausmaksu 25 mk
Päätoimittaja: Paavo Kukkonen
Toimitussihteeri: Juha Iso-Aho
Toimituskunta:
Perusoppijakson opiskelijat
Osoite: 75970 KOHTAVAARA
Puh. (976) 30120
Postisiirtotili: KU 82253-4
Painoasu: Nurmeksen Kirjapaino Oy